

^=^ Đặng Hoàng Hải ^=^

hoanghai.dang@gmail.com — hoanghai851c@yahoo.com

History E-Books: HD310306012

Compiled & Published by Rosea

Bình chọn những trận đánh trong lịch sử Việt

Nam từ thế kỷ X đến thế kỷ XIX

Câu hỏi : Bình chọn những trận đánh trong lịch sử Việt Nam từ thế kỷ X đến thế kỷ XIX

Các lựa chọn:

- Trận Bạch Đằng (938)
- Trận Bạch Đằng (981)
- Trận tập kích Ung - Khâm - Liêm (1075-1076)
- Trận thủy chiến Đông Kênh (1077)
- Trận Như Nguyệt (1077)
- Trận Bình Lệ Nguyên (1258)
- Trận Đông Bộ Đầu (1258)
- Trận Chương Dương - Thăng Long (1285)
- Trận Tây Kết (1285)
- Trận Vân Đồn (1288)
- Trận Bạch Đằng (1288)
- Trận thành Đa Bang (1407)
- Trận Tốt Động - Chúc Động (1426)
- Trận Chi Lăng - Xương Giang (1427)
- Trận Rạch Gầm - Xoài Mút (1785)
- Trận Ngọc Hồi - Đống Đa - Thăng Long (1789)
- Trận thành Gia Định (1859)
- Trận đại đồn Chí Hòa (1861)
- Trận tập kích đồn Mang Cá (1885)

Lịch sử Việt Nam có hàng loạt trận đánh lớn nhỏ, có trận thắng, có trận thua. Có trận ông cha ta huy động hàng chục vạn quân, có trận chỉ vài ngàn, thậm chí chỉ vài trăm quân mà thay đổi cả cục diện chiến trường. Có trận chỉ với quy mô nhỏ, nhưng lại mang ý nghĩa lớn, có trận lại huy động quy mô lớn, nhưng lại đem đến thất bại đắng cay. Nhìn được, đánh giá được lịch sử oai hùng của ông cha, ta mới có thể chiêm nghiệm được bài học hôm nay. Người Mãn Châu tiến vào Trung Nguyên với bộ Tam quốc, người Nhật Bản tiến ra thế giới với bộ Binh pháp Tôn Tử trong tay. Bài học cũ, nhưng được ứng dụng linh hoạt trong tình hình mới. Cứng nhắc chỉ chuốc lấy thất bại! Lịch sử ta đã ghi rành rành!

Tôi mạn phép đưa lên vài trận đánh, quy mô lớn nhỏ khác nhau, kết quả thắng bại cũng khác nhau; nhưng theo tôi, đó là những trận đánh mang ý nghĩa quan trọng trong lịch sử giữ nước của

Allrights reserved by Rosea

^=^ **Đặng Hoàng Hải** ^=^

hoanghai.dang@gmail.com — hoanghai851c@yahoo.com

ông cha. Trong phạm vi của box, giới hạn về ý nghĩa và chiến thuật sử dụng, mời các bạn cùng tham gia. Chắc chắn là danh sách chưa đủ, tư liệu, kiến thức lại càng thiếu; nhưng qua trao đổi, ắt phải dày hơn lên.

Lịch sử Việt Nam có hàng loạt trận đánh lớn nhỏ, có trận thắng, có trận thua. Có trận ông cha ta huy động hàng chục vạn quân, có trận chỉ vài ngàn, thậm chí chỉ vài trăm quân mà thay đổi cả cục diện chiến trường. Có trận chỉ với quy mô nhỏ, nhưng lại mang ý nghĩa lớn, có trận lại huy động quy mô lớn, nhưng lại đem đến thất bại đắng cay. Nhìn được, đánh giá được lịch sử oai hùng của ông cha, ta mới có thể chiêm nghiệm được bài học hôm nay. Người Mãn Châu tiến vào Trung Nguyên với bộ Tam quốc, người Nhật Bản tiến ra thế giới với bộ Binh pháp Tôn Tử trong tay. Bài học cũ, nhưng được ứng dụng linh hoạt trong tình hình mới. Cứng nhắc chỉ chuốc lấy thất bại! Lịch sử ta đã ghi rành rành!

Tôi mạn phép đưa lên vài trận đánh, quy mô lớn nhỏ khác nhau, kết quả thắng bại cũng khác nhau; nhưng theo tôi, đó là những trận đánh mang ý nghĩa quan trọng trong lịch sử giữ nước của ông cha. Trong phạm vi của box, giới hạn về ý nghĩa và chiến thuật sử dụng, mời các bạn cùng tham gia. Chắc chắn là danh sách chưa đủ, tư liệu, kiến thức lại càng thiếu; nhưng qua trao đổi, ắt phải dày hơn lên.

Sưu tầm được một bài của một tác giả VN ở nước ngoài viết về trận Rạch Gầm - Xoài Mút, nhưng đọc bài này có cảm giác là bài văn kể chuyện LS hơn là mô tả trận đánh vì có một số dữ kiện hơi lạ, ko trung hợp với những gì mà trước đó đã được đọc. Các bác cứ đọc rồi cho ý kiến.

Thiên tài quân sự Nguyễn Huệ trong chiến thắng Rạch Gầm Xoài Mút trên sông Tiền Giang Mỹ Tho 1785

HNT Minh Đại

LTS: Hàng năm cứ đến ngày mừng 05 Tháng Giêng Âm Lịch, người Việt trong nước cũng như ngoài nước luôn tưởng nhớ tới chiến thắng của Đức Quang Trung Hoàng Đế cả thắng quân Thanh tại Đống Đa, quét sạch quân thù ra khỏi bờ cõi. Chiến thắng Đống Đa là chiến thắng cuối cùng trong trận chiến tranh chống xâm lược giữa Việt Nam và Trung Hoa cách đây hơn hai thế kỷ, vì lẽ đó ảnh hưởng của trận Đống Đa đã làm lu mờ những trận chiến khác của vị vua mang trong người thiên tài quân sự. Chúng tôi xin đăng tải bài viết của ông Hải Nam Trần Minh Đại về một chiến thắng khác của Quang Trung Hoàng Đế.

Các tướng chỉ huy thủy binh Xiêm La không bao giờ ngờ rằng thiên tài quân sự Nguyễn Huệ đã tính toán một cách chính xác khoa học thần kỳ đến tuyệt vời về qui trình của dòng thủy triều sẽ lên đến đỉnh điểm và đứng yên dòng chảy một khoảng thời gian trước khi ròng. Đúng vào lúc 300 chiến thuyền và 20,000 thủy binh của chúng đã lọt hoàn toàn vào khúc sông mai phục giữa sông Tiền Giang Mỹ Tho. (1)

Đầu năm 1785, Nguyễn Huệ cùng Trần Quang Diệu, Võ Văn Dũng, Đặng Văn Trấn và Tây Sơn Nữ tướng Bùi Thị Xuân đến cửa Cần Giờ nhưng không vào Gia Định như những lần trước mà đi thẳng đến cửa sông Tiền Giang để vào Mỹ Tho. Tại đây, một lần nữa thiên tài quân sự Nguyễn Huệ lại sáng chói với chiến thuật mai phục thần kỳ trên sông, diệt gọn quân Xiêm bằng trận thủy chiến Rạch Gầm - Xoài Mút. Trận thủy chiến Rạch Gầm - Xoài Mút quả thật phải được ghi vào quân sử thế giới với tài vận dụng siêu đẳng địa hình, địa vật, địa thế phong thủy và kế dụ địch để mai phục và tiêu diệt địch thủ có quân số nhiều hơn gấp ba lần một cách nhàn hạ mà không cần dùng đến chiến thuật cọc nhọn hay một kỹ thuật nào khác.

Allrights reseved by Rosea

<http://hoanghai.net.ms>

HD310306012

^^ Đặng Hoàng Hải ^^

hoanghai.dang@gmail.com — hoanghai851c@yahoo.com

Khi đến, Nguyễn Huệ sai Trương Văn Đa kéo chủ lực về thủ thành Gia Định, còn mình thì lập tức thân hành đi quan sát địa hình và cho người thám thính quân tình đối phương. Dầu không phải là người địa phương nhưng với thiên tài quân sự đặc biệt, Nguyễn Huệ đã thấy ngay thế tử địa để tiêu diệt địch. Từ địa mà Nguyễn Huệ chọn cho quân Xiêm là một khúc trên sông Mỹ Tho dài khoảng 6 cây số nằm giữa hai con rạch đi vào sông Rạch Gầm (còn gọi là sông Sầm Giang) và Rạch Xoài Mút (còn gọi là sông Hiệp Đức). Bề rộng của sông gần một cây số. Khúc sông này được nước từ ba dòng sông Mỹ Tho, Sầm Giang, Hiệp Đức đổ vào nên khi thủy triều lên thì nước tràn đầy, thủy triều xuống thì nước vẫn không cạn. Giữa sông có cù lao Thới Sơn dài 5 dặm và cù lao Hộ nhỏ hơn có lau sậy và cây bần mọc um tùm, không có dấu chân người qua lại là địa điểm lý tưởng để giấu quân.

Trận thủy chiến Rạch Gầm - Xoài Mút trên sông Tiền Giang Mỹ Tho và trận bộ chiến tại Rạch Dừa

Nguyễn Huệ cử tướng Đặng Văn Trấn chỉ huy thủy binh và cử tướng Võ Văn Dũng chỉ huy bộ binh mở đầu hai trận này. Khởi đầu, đoàn kỵ binh của Võ Văn Dũng mang quân đến trước đại bản doanh quân Xiêm và quân Nguyễn Ánh ở Sa Đéc khiêu chiến với lực lượng 20,000 thủy binh, 300 chiến thuyền và 30,000 bộ binh. Quân Xiêm La rầm rộ tiến vào nước ta trong một khí thế tự tin hiếu chiến và háo thắng rất hung hăng. Đứng vào lúc quân Xiêm và một phần quân của Nguyễn Ánh đã chuẩn bị xong lực lượng tìm quân Tây Sơn để tiêu diệt, thì, bỗng nhiên, hôm ấy, trời vừa tờ mờ sáng chúng đã thấy một đoàn kỵ binh của Tây Sơn bất ngờ xuất hiện trước đại bản doanh.

Quân Xiêm La hung hãn đang mong gặp được quân Tây Sơn để đọ sức. Lập tức quân Xiêm liền điều động ngay một quân số đông áp đảo của bộ binh và kỵ binh rầm rộ tiến ra ứng chiến ngay.

Thế là một trận chiến đầu tiên tuy ngắn nhưng khá dữ dội diễn ra giữa quân Xiêm La và quân Tây Sơn. Quân Tây Sơn đã có mưu kế dụ địch nên chỉ đánh cầm chừng một lúc bèn giả thua, rút quân tháo chạy.

Thấy quân số kỵ binh Tây Sơn ít hơn, quân Xiêm có tướng sĩ của Nguyễn Ánh dẫn đường liền hô quân đuổi theo.

Theo kế hoạch dụ địch đã được sắp đặt trước và cũng không để cho quân Xiêm nghi ngờ chúng bị dụng mưu vào tử địa, khi kỵ binh Tây Sơn chạy đến Vĩnh Long thì được tăng cường thêm quân. Hai đoàn quân này nhập lại lập thành một chiến tuyến mới chờ quân Xiêm kéo đến. Thế là lại thêm một trận chiến dữ dội nữa tại Vĩnh Long. Trong trận này kỵ binh Tây Sơn đã phải chịu hi sinh một số quân để kích động tính hiếu chiến của chúng theo như kế hoạch đã định trước.

Hai bên đang sát chiến thì bộ binh Xiêm đi sau rầm rộ kéo đến chia thành hai ngã theo chiến thuật gọng kìm để bao vây kỵ binh Tây Sơn vào giữa.

Thấy quân Xiêm La đã mắc mưu kế, kỵ binh Tây Sơn vừa đánh vừa rút lui về hướng Mỹ Tho.

Hai tướng chỉ huy quân Xiêm là Lục Côn và Sạ Uyển có tướng sĩ của Nguyễn Ánh đi trước chỉ đường cho 2,000 kỵ binh và 10,000 bộ binh Xiêm La ráo riết đuổi theo quân Tây Sơn về Mỹ Tho. Trong khi ở trên bộ quân Xiêm La đuổi theo quân Tây Sơn về Mỹ Tho thì dưới sông, Đại tướng Đặng Văn Trấn chỉ huy 100 chiến thuyền Tây Sơn đến trước đại bản doanh quân Xiêm ở Sa Đéc khiêu chiến.

^=^ **Đặng Hoàng Hải** ^=^

hoanghai.dang@gmail.com — hoanghai851c@yahoo.com

Hai tướng chỉ huy thủy binh Xiêm là Chiêu Tăng và Chiêu Sương mang đến 300 đại chiến thuyền và 20.000 thủy binh sang Việt Nam theo lời cầu viện của Nguyễn Ánh để diệt quân Tây Sơn. Đây là một lực lượng thủy binh hùng hậu nhất Đông Nam Á vào thời đó. Dã tâm của chúng là nhân dịp này đi chiếm đất của Việt Nam. Với một lực lượng thủy quân như thế chúng rất tự tin sẽ làm cổ quân Tây Sơn một cách dễ dàng vì vậy khí thế của chúng rất hung hăng hiếu chiến. Và, cũng thật là bất ngờ, đúng vào lúc quân Xiêm La vừa chuẩn bị xong đội hình tác chiến thì quân Tây Sơn xuất hiện ngay trước mặt. Đội chiến thuyền của quân Xiêm liền tách bến tiến ra nghênh chiến. Quân Tây Sơn chờ cho đến khi mấy chiến thuyền của quân Xiêm đã đến đúng vào tầm súng đại bác đặt trên thuyền liền bắn ngay ra một loạt thị uy.

Quân Xiêm liền bắn trả đũa ngay. Và vì thấy quân Tây Sơn chỉ có một số chiến thuyền nhỏ, chúng huy động toàn bộ 300 chiếc tiến công vây chặt các chiến thuyền quân Tây Sơn để nhận chìm địch thủ. Thuyền của quân Tây Sơn là loại chiến thuyền nhỏ, hẹp chiều ngang nhưng mỗi thuyền có đến 40 mái chèo cho nên di chuyển rất nhanh để tránh đạn đại bác của quân Xiêm.

Cuộc thủy chiến đầu tiên giữa quân Tây Sơn và quân Xiêm đã thực sự diễn ra trên sông Sa Đéc. Hai bên còn cách xa cho nên chỉ dùng đại bác và tên tẩm lửa bắn nhau.

Vì muốn kế hoạch dụ địch vào trận địa mai phục ở Rạch Gầm Xoài Mút mà không làm cho quân Xiêm nghi ngờ nên thủy binh Tây Sơn đánh rất dữ dội. Vài chiến thuyền của quân Xiêm trúng đạn, vài chiến thuyền Tây Sơn cũng bị trúng đạn. Đến đây các chiến thuyền Tây Sơn phía sau từ từ rút lui, những thuyền còn lại vừa bắn vừa rút lui theo. Quân Xiêm thấy thuyền của Tây Sơn rút lui, bèn gia tốc mái chèo đuổi theo.

Quân Xiêm đuổi theo quân Tây Sơn đến Vĩnh Long vẫn chưa bắt kịp được vì tốc độ của thuyền Tây Sơn đi nhanh hơn. Tuy nhiên vẫn giữ một khoảng cách để cho quân Xiêm trông thấy đuổi theo.

Khi cả hai đoàn thuyền đã vào địa phận Mỹ Tho thì màn đêm buông xuống. Tất cả thuyền Tây Sơn đều lên đèn để cho quân Xiêm trông thấy. Các chiến thuyền của quân Xiêm cũng đều lên đèn và ráo riết đuổi theo.

Đến khúc sông này thì hai bên bờ là rừng cây rạch bần mọc um tùm và dưới ven sông thì môn nước, dừa nước cũng lau lách mọc dày đặc. Đây chính là một phần địa hình trong tổng thể địa hình địa vật mà Nguyễn Huệ đã ghi nhận để vận dụng vào địa thế ẩn binh mai phục. Hơn nữa Ngài đã tính toán trước được rất chính xác cả con nước thủy triều và những cơn gió từ biển Đông sẽ thổi mạnh vào tháng 11 âm lịch là tháng mùa mưa đã kết thúc và nước sông sẽ dâng lên cao nhất trong năm, làm tăng tốc sức đẩy cho các chiến thuyền nhanh hơn vào thời điểm quyết định của trận thủy chiến sắp xảy ra. Càng lợi hại hơn nữa, chính cường độ của sức nước và gió của thủy triều dâng sẽ đẩy các chiến thuyền quân Xiêm càng trôi nhanh hơn vào trận địa mai phục. Quả nhiên, khi hai bên đuổi theo nhau đến khúc sông này thì dòng thủy triều bắt đầu dâng lên báo hiệu bằng những cơn gió mạnh. Gió nổi lên thổi xuôi theo dòng thủy triều dâng càng cao thì sức nước càng đẩy nhanh tốc độ của các chiến thuyền lướt trên sông Tiền Giang và khi các chiến thuyền đến Rạch Gầm thì trời tối hẳn. Trong màn đêm âm u, chỉ nghe tiếng mái chèo khua nước và tiếng ếch nhái, để mèn nỉ non từ hai ven bờ lau lách dày đặc vọng ra...

Đột nhiên, phần lớn các chiến thuyền Tây Sơn đi trước tắt hết đèn, và rẽ vào con rạch đầu tiên là Rạch Gầm để ẩn binh...

Phần thuyền đi sau, vẫn giữ nguyên đèn sáng để nghi binh dụ địch cứ tiếp tục đi thẳng trên sông Mỹ Tho.

Allrights reseved by Rosea

<http://hoanghai.net.ms>

HD310306012

^=^ **Đặng Hoàng Hải** ^=^

hoanghai.dang@gmail.com — hoanghai851c@yahoo.com

Quân Xiêm La không nghi ngờ gì cả nên vẫn gia tốc thêm mái chèo nhanh theo vận tốc của nước thủy triều dâng để mong bắt kịp quân Tây Sơn chỉ còn cách một quãng rất gần.

Đến con rạch thứ hai là rạch Xoài Mút thì tất cả thuyền đi sau làm mục tiêu cho thuyền Xiêm La đuổi theo đột nhiên tắt hết đèn rồi rẽ vào con rạch thứ hai là Rạch Xoài Mút để kết hợp với thủy quân Nguyễn Huệ phục kích sẵn tại đây.

Thuyền của quân Xiêm La bỗng thấy phía trước không còn ánh đèn nào nữa. Tướng Xiêm là Chiêu Tăng giật mình cảnh giác, hồ nghi bị lọt vào trận địa mai phục của quân Tây Sơn, liền báo động chuẩn bị tác chiến. Thế nhưng đã quá muộn rồi vì các chiến thuyền của chúng đang bị cường độ của sức nước và sức gió cứ đẩy nhanh tới. Muốn giảm tốc độ lướt nhanh của thuyền cũng cần phải có một quãng thời gian. Nhưng cái quãng thời gian quyết định sự sống còn của chúng không còn kịp nữa. Bởi vì đúng lúc ấy chúng đã rơi hẳn vào trận địa mai phục, pháo hiệu tấn công của quân Tây Sơn nổ vang.

Thủy quân do Nguyễn Huệ chỉ huy từ Rạch Xoài Mút và từ các con rạch nhỏ đồng loạt tiến ra chặn đánh bằng tên tầm lửa và súng đại bác đặt trên thuyền. Đồng thời súng đại bác từ hai bờ sông, từ cù lao Thới Sơn và cù lao Hộ nã liên hồi vào các chiến thuyền quân Xiêm đi ở hàng giữa.

Quân Xiêm bị đánh phủ đầu bất ngờ rất dữ dội vào các chiến thuyền đi trước và bị súng đại bác nã liên tục vào đoàn thuyền đi giữa. Tất cả các chiến thuyền của chúng chưa kịp phản công thì đúng lúc ấy nước và gió thủy triều đã lên đến đỉnh điểm cao nhất và đứng yên dòng chảy. Tất cả thuyền của chúng khựng lại khiến đội hình càng thêm rối loạn. Tướng chỉ huy quân Xiêm là Chiêu Tăng hoảng hốt ra lệnh biến hậu quân thành tiền quân để rút lui theo con nước thủy triều sắp chuyển ròng. Quân Tây Sơn chỉ chờ đến lúc ấy, từ Rạch Gầm kéo ra chặn đánh, đánh dữ dội vào hậu quân Xiêm, quyết không cho chúng mở đường rút lui trong lúc dòng thủy triều đứng yên ở đỉnh điểm. Quân Xiêm bèn ngưng thoái lui và trở lại trận địa trong tình thế hỗn loạn. Quân Tây Sơn dồn hết tổng lực tấn công vào các chiến thuyền quân Xiêm đang vô cùng rối loạn, không tiến mà cũng không lùi được. Chúng biến thành những cái bia khổng lồ để hứng những loạt đại bác bắn như xối. Đồng thời liên tiếp hàng loạt tên tầm lửa của quân Tây Sơn bắn như mưa rào vào chúng.

Các tướng chỉ huy thủy binh Xiêm La không bao giờ ngờ rằng thiên tài quân sự Nguyễn Huệ đã tính toán một cách chính xác khoa học thần kỳ đến tuyệt vời về qui trình của dòng thủy triều sẽ lên đến đỉnh điểm và đứng yên dòng chảy một khoảng thời gian trước khi chuyển sang ròng. Đúng vào lúc 300 chiến thuyền và 20,000 thủy binh của chúng đã lọt hoàn toàn vào khúc sông mai phục giữa sông Tiền Giang Mỹ Tho.

Đây là những giây phút của thời gian quyết định cực kỳ quan trọng mà thủy binh Tây Sơn chờ đợi để dồn hết tổng lực quân sự tấn công chúng. Ngược lại thủy binh Xiêm La không còn lợi dụng được dòng chảy lên xuống của thủy triều để tiến thoái nên tất cả chiến thuyền của chúng đều lênh đênh đứng yên một chỗ để lãnh những loạt đạn đại bác và tên tầm lửa của quân Tây Sơn bắn trúng mục tiêu.

Cùng thời gian khấn trương ấy, lợi dụng dòng thủy triều đứng yên, mấy ngàn thủy binh thiện chiến của đội quân người nhái mang tên anh hùng Yết Kiêu đời nhà Trần âm thầm lặn sâu xuống nước bám sát mạn đáy thuyền giặc đục lủng cả trăm chiến thuyền của chúng. Nước sông theo các lỗ đục phụt lên tràn ngập cả khoang thuyền. Hàng ngũ thủy binh Xiêm rối loạn ngay, chúng hoảng hốt nháo nhác tìm cách thoát thân trên khoang thuyền đang ngập nước thì đúng lúc ấy, từ ven sông đã xuất hiện hàng ngàn chiếc ghe nhỏ chở các chiến sĩ thiện xạ Tây Sơn tiến đến bắn như mưa rào những mũi tên gắn đầu sắt nhọn vào chúng.

Allrights reserved by Rosea

HD310306012

<http://hoanghai.net.ms>

^=^ **Đặng Hoàng Hải** ^=^

hoanghai.dang@gmail.com — hoanghai851c@yahoo.com

Đây là một thế đánh thủy chiến rất ác liệt và hữu hiệu được lưu truyền từ đời nhà Trần đã chiến thắng quân Nguyên Mông trên sông Bạch Đằng năm 1288.

Một trận đại thủy chiến lịch sử long trời lở đất của thủy binh Việt Nam đang giáng lên đầu quân Xiêm. Mấy trăm chiến thuyền của chúng đang biến thành một biển lửa sáng rực cả một vùng rộng lớn trên sông Tiền Giang Mỹ Tho, tất cả đều bị đánh chìm không còn một chiếc. Thủy binh Xiêm và một phần quân Nguyễn Ánh hoàn toàn bị tiêu diệt. Tốc độ thời gian của trận đại thủy chiến và chiến thắng đã diễn ra nhanh như một cơn ác mộng đầy kinh hoàng và vô cùng khốc liệt đối với quân Xiêm. Chỉ trong vòng thời gian của một con nước thủy triều dâng lên đến đỉnh điểm và cũng chỉ vừa bắt đầu hạ xuống (tức là con nước ròng, đứng và ròng). Nếu tính thời gian ấy bằng đường đi của cây kim chỉ giờ thời nay thì chỉ vồn vện có 13 tiếng đồng hồ. Hình tượng cụ thể hơn là từ 9:00 tối hôm nay đến 9:00 sáng hôm sau. Thủy binh Tây Sơn dưới tài chỉ huy và tính toán khoa học thần kỳ của thiên tài quân sự Nguyễn Huệ đã nhận chìm 300 chiến thuyền và 20,000 thủy binh Xiêm xuống sông Tiền Giang Mỹ Tho.

Chiến thuật kết thúc nhanh ngoài sức dự tính của các tướng chỉ huy quân Xiêm - đến nỗi chúng không còn cả một tích tắc thời gian nào nghĩ đến việc kéo cờ trắng đầu hàng hầu cứu lấy mạng sống, đành phải làm vật tế thần cho Diêm Vương Hà Bá. (2)

Dân tộc ta, nhớ lại đúng 500 năm về trước, quân dân ta với sự chỉ huy thần thánh của Quốc Công Tiết Chế Hưng Đạo Vương Trần Quốc Tuấn đã đánh chiếm và đánh chìm 400 đại chiến thuyền và tiêu diệt 200,000 tên giặc cướp nước Nguyên Mông trên sông Bạch Đằng.

Trong khi trận thủy chiến đang diễn ra vô cùng khốc liệt trên sông Tiền Giang Mỹ Tho thì trên bộ, quân bộ chiến và kỵ binh Xiêm La vẫn ráo riết đuổi theo quân Tây Sơn do tướng Võ Văn Dũng chỉ huy đến Mỹ Tho.

Trên đường vừa rút lui vừa đánh, vừa dụ địch về Mỹ Tho đúng theo như kế hoạch đã vạch ra, nhiều phen kỵ binh Tây Sơn phải dừng lại chiến đấu cầm chừng với quân Xiêm La.

Thời gian tác chiến tuy ngắn ngủi nhưng cũng dữ dội và cứ mỗi lần như thế kỵ binh Tây Sơn dù quân số ít hơn, phải chấp nhận hi sinh thêm nhiều chiến sĩ anh dũng của mình. Có như thế quân Xiêm mới không nghi ngờ bị dụng kế đưa chúng vào ổ mai phục. Có như thế chúng mới hăng máu hiếu chiến đuổi theo quân Tây Sơn bết gót.

Khi đến trận địa mai phục ở Mỹ Tho thì màn đêm buông xuống, đột nhiên kỵ binh Tây Sơn biến mất vào màn đêm. Quân Xiêm La cũng vừa đuổi kịp theo đến khu lau lách và sinh lầy ở Rạch Dừa. Đúng lúc ấy pháo hiệu nổ vang báo hiệu lệnh tấn công của quân Tây Sơn. Đại bộ binh chủ lực của quân Tây Sơn do tướng Trần Quang Diệu và nữ tướng Bùi Thị Xuân chỉ huy phục kích sẵn bất thần xung quân ra đánh cận chiến hết sức dũng mãnh. Nhờ đã quen với địa hình địa vật và địa thế rất hiểm trở ở Rạch Dừa, nhờ đã tích tụ được tinh thần chiến đấu anh hùng và sức dũng cảm quyết tử chớ địch, tiềm lực chiến đấu của quân Tây Sơn hết sức dũng mãnh ác liệt. Đội quân chủ lực do đại tướng Trần Quang Diệu chỉ huy dồn hết tổng lực đánh như sấm sét trời giáng ngay vào tiền quân kỵ binh Xiêm đi đầu. Đội quân chủ lực thứ hai do nữ tướng Bùi Thị Xuân chỉ huy cùng với các nữ kiện tướng cầm tử Tây Sơn tấn công như vũ bão vào đội quân bộ binh Xiêm vừa đến. Đoàn kỵ binh của đại tướng Võ Văn Dũng đi vòng về phía sau đánh thốc vào hậu quân Xiêm bằng tên tẩm độc hết sức ác liệt. Quân Tây Sơn ba mặt giáp công đồng lúc quyết liệt đánh vào quân Xiêm một trận vũ bão long trời lở đất.

Xứng đáng và oai hùng với hổ danh là đại nữ tướng Tây Sơn, Bùi Thị Xuân, đã chiến đấu hết sức dũng cảm. Bà, tả xông hữu đột tung hoành dọc ngang những đường kiếm Tây Sơn bí truyền vô cùng hung hiểm dũng mãnh ác liệt. Chỉ trong vòng vài phút giao chiến với kẻ thù chính diện,

Allrights reserved by Rosea

HD310306012

<http://hoanghai.net.ms>

^=^ **Đặng Hoàng Hải** ^=^

hoanghai.dang@gmail.com — hoanghai851c@yahoo.com

bà đã chém bay đầu tướng chỉ huy quân Xiêm là Lục Côn. Phó tướng quân Xiêm là Sa Uyển được cấp báo hồn phi phách tán dao động tinh thần chiến đấu ngay. Quân Xiêm thấy chủ tướng bị chém bay đầu xuống tinh thần khủng khiếp, chúng hè nhau tháo chạy. Quân Tây Sơn càng lên tinh thần chiến đấu dũng mãnh hơn. Giữa đêm tối trời như địa ngục và bị lâm vào địa thế mờ mịt thiên la địa võng tứ bề thọ địch như thế, quân Xiêm La hoảng loạn không biết đường đâu mà tháo chạy.

Chúng lớp bị đao thương và tên tẩm độc, lớp bị sinh lầy trần ngập chết không còn một mống. Phó tướng Sa Uyển phải nhờ đoàn tùy tùng cận vệ lấy hết sức bình sinh mở một con đường máu sinh tử trong gang tấc phóng lên ngựa biển vào màn đêm về nước.

Trận chiến tiêu diệt bộ binh Xiêm ở Rạch Dừa làm ta nhớ lại một trận chiến tương tự diễn ra tại ải Nội Bàng Lạng Sơn vào năm 1288. Đây là một trường hợp tái diễn hi hữu của lịch sử chống quân ngoại xâm nước ta đúng 500 năm trước. Trong khi trận thủy chiến trên sông Bạch Đằng, do Hưng Đạo Vương Trần Quốc Tuấn chỉ huy đang diễn ra vô cùng khốc liệt để tiêu diệt toàn bộ lực lượng đại thủy binh Nguyên Mông thì, Thoát Hoan tổng chỉ huy Nguyên Mông mang cả 100,000 tàn quân rút lui về nước qua ngã biên giới phía Bắc của tỉnh Lạng Sơn. Đến ải Nội Bàng thì bị bộ binh do Đường Hào Đại Tướng Phạm Ngũ Lão chỉ huy phục kích sẵn, đánh cho một trận cuối cùng sấm sét trời giáng tiêu diệt hầu như toàn bộ quân số của đám tàn quân rút lui này. Thoát Hoan cũng phải nhờ đoàn cận vệ tùy tùng mở một con đường máu sinh tử trong gang tấc suýt chết mới phóng ngựa chạy thoát được về Tàu.

Còn Nguyễn Anh, hết trốn nơi này đến nơi khác. Sau cùng sợ không thoát khỏi tay đối phương lòng bất, Ngài cùng với một số tướng sĩ chạy qua Xiêm xin tỵ nạn. Thế là toàn phương Nam đã được dẹp yên.

500 năm trước: 1257 - 1288, giặc Nguyên Mông sau khi đã tung hoành từ Á sang Âu và chiếm gần 2 phần 3 quả địa cầu mới mở đường xâm lăng nước ta bằng tất cả sức mạnh vũ lực của đoàn quân bách chiến bách thắng. Nhưng chúng không có quân nội tuyến mạch lối chỉ đường và tiếp tế lương thực cho chúng. Còn vào thời nhà Nguyễn Tây Sơn, quân Xiêm xâm lăng nước ta là do Nguyễn Hữu Thụy, tướng của Nguyễn Anh sau khi thua trận Thất Kỳ, đã mang 150 tùy tùng sang Xiêm cầu cứu. Khi quân Xiêm tiến vào đất Việt thì có Đô Đốc Châu Văn Tiếp mang quân đi trước dẫn đường cho 20,000 thủy quân Xiêm với 300 chiến thuyền do hai tướng Xiêm là Chiêu Tăng và Chiêu Sương chỉ huy nhập Kiên Giang, xuyên qua Rạch Giá đến Cần Thơ rồi vào Ba Thát để đặt đại bản doanh tại Sa Đéc. Đồng thời 30,000 bộ binh Xiêm do Lục Côn và Sa Uyển chỉ huy xuyên qua Chân Lạp, rồi đi dọc theo sông Hậu Giang vào phối hợp với thủy quân của Chiêu Tăng, Chiêu Sương. Rước quân ngoại xâm vào thì phải chỉ đường và tiếp tế lương thực nuôi quân cho chúng là điều kiện đương nhiên. Trước tình thế có quân của Nguyễn Anh làm nội tuyến như vậy, Nguyễn Huệ không thể áp dụng chiến thuật cọc ngầm trên sông và cũng không thể áp dụng chiến thuật vườn không nhà trống và dân quân du kích chiến để tiêu hao lực lượng địch như thời nhà Trần được. Ngài đã vận dụng hết sức thần kỳ chiến thuật tốc di tốc động, tốc chiến tốc thắng, vận dụng địa hình địa vật địa thế và cả hiện tượng thủy triều thiên nhiên vô cùng lợi hại “ngàn năm một thuở” trong kế hoạch dụ địch vào trận địa mai phục để tiêu diệt chúng.

Một địch thủ đông gấp ba lần lại đang lúc sung sức nên chúng rất hung hăng hiếu chiến kiêu ngạo và háo thắng. Hung hăng hiếu chiến kiêu ngạo và háo thắng chính là nhược điểm của quân Xiêm. Nguyễn Huệ nắm rõ thêm được nhược điểm tâm lý chiến tranh này của quân Xiêm nên ngài đã tận dụng triệt để chiến thuật mai phục. Dụ địch vào trận địa đã bố trí sẵn và đánh cho chúng bằng đòn tổng lực vũ bão sấm sét, để kết thúc vĩnh viễn ác mộng xâm lăng giành đất của quân Xiêm, ghi thêm vào trang sử chống chiến tranh ngoại xâm “thù trong giặc ngoài” của dân tộc Việt Nam một trang sử vẻ vang oai hùng bất diệt. Và, thiên tài quân sự xuất chúng của Nguyễn Huệ lại càng ghi đậm nét vàng son chói oai hùng hơn nữa khi Ngài ba lần cầm quân ra Thăng Long bình định Bắc Hà chỉ trong vòng một năm sau chiến thắng Rạch Gầm Xoài

Allrights reserved by Rosea

HD310306012

<http://hoanghai.net.ms>

^=^ **Đặng Hoàng Hải** ^=^

hoanghai.dang@gmail.com — hoanghai851c@yahoo.com

Mút. Đặc biệt hơn cả là chiến thắng đồn Ngọc Hồi mừng 5 Tết Xuân Kỷ Dậu, một chiến thắng lẫy lừng nhất trong lịch sử chống chiến tranh ngoại xâm “thù trong giặc ngoài” của dân tộc Việt Nam và lịch sử quân sự chống chiến tranh ngoại xâm trên thế giới.

(1) Bài này là một trích đoạn từ bản phân cảnh kỹ thuật thực hiện của tác giả dùng để ghi âm, diễn đọc, lồng nhạc bối cảnh (mood music) và âm thanh hoạt cảnh (sound effects) nằm trong toàn bộ tác phẩm truyện đọc Đại Việt Hùng Sử “Đức Thái Tổ Vũ Hoàng Đế Quang Trung Nguyễn Huệ, đại anh hùng bách chiến bách thắng”. Bộ audio CD này sẽ phát hành vào tháng 8 năm 2005 nhân kỷ niệm ngày qui thiên của Ngài là ngày 29 tháng 7 âm lịch.

(2) Theo qui luật thiên nhiên, thời gian của dòng thủy triều dâng lên (con nước ròng), và hạ xuống (con nước ròng) là 24 tiếng đồng hồ, không gian ban ngày hay ban đêm đều không ảnh hưởng gì đến qui luật của dòng thủy triều. Dòng nước thủy triều chỉ chịu ảnh hưởng của vòng quay trái đất. Như thế là cứ 12 tiếng đồng hồ cho con nước ròng (lên) và 12 tiếng cho con nước ròng (xuống). Khoảng thời gian giữa của hai con nước ròng và ròng này là đỉnh điểm của con nước đứng (ngưng dòng chảy). Nhưng trước khi dòng nước thủy triều lên gần đến đỉnh điểm đứng khoảng hai tiếng đồng hồ thì sức nước chảy chậm lại, càng lên gần đỉnh điểm đứng thì sức nước chảy càng chậm lại hơn nữa cho đến khi ngưng hẳn dòng chảy trong khoảng một thời gian nửa canh (30 phút). Khi dòng thủy triều bắt đầu hạ xuống (ròng) thì dòng chảy cũng rất chậm khoảng 2 canh (2 tiếng đồng hồ). Qua canh thứ ba nó mới (ròng) hạ nhanh dần, nhanh hơn và thật nhanh cho đến khi sông cạn hết nước Đó là thời gian từ tháng 2 đến tháng 7 âm lịch (6 tháng). Nhưng từ tháng 8 đến tháng Giêng âm lịch năm sau (6 tháng) thì thường là nước sông ròng cũng không cạn hẳn. Lớn như sông Tiền Giang khi ròng, nước cũng còn giữ được phân nửa sông là vì các con sông vừa trải qua một mùa mưa.

Vào tháng 2 âm lịch 1784, Nguyễn Huệ cùng các tướng sĩ Tây Sơn đi khảo sát thực địa trên sông Tiền Giang Mỹ Tho để tìm một khúc sông lập trận mai phục quân Xiêm. Vì tháng này khí hậu thời tiết khô ráo, trữ lượng nước sông không nhiều cho nên địa hình địa vật hiện ra rất rõ cho thấy địa thế Nguyễn Huệ đã chọn để tổ chức lập hậu cần dự trữ lương thực khí tài cho binh sĩ mai phục. Nhưng đặc biệt nhất là Ngài rất quan tâm lưu ý về lời trình bày của vị thân bào nhân sĩ thân Tây Sơn ở địa phương vùng sông Tiền Giang Mỹ Tho về con nước thủy triều và gió từ biển Đông thổi vào đồng lức. Ngài đã hỏi rất cặn kẽ chi tiết về con nước ròng và ròng vào thời gian mùa mưa đã chấm dứt mà thời điểm tốt nhất là vào tháng 11 âm lịch. Đây cũng là thời điểm nước sông Tiền Giang sẽ dâng lên cao hơn tất cả tất cả các tháng trong năm. Khi thủy triều dâng cao lên đỉnh điểm để ngưng dòng chảy (trước khi ròng) thì khoảng thời gian con nước chảy rất chậm này là bốn canh (4 tiếng). Đây là thời gian vô cùng quý báu để quyết định cho số phận của thủy binh Xiêm.

Sau khi đã điều nghiên ghi nhận địa hình địa vật và địa thế giấu quân mai phục cũng như nắm chắc được các yếu tố thời gian không gian và phong thủy trên sông Tiền Giang Mỹ Tho, Nguyễn Huệ và các tướng Tây Sơn đi đến quyết định lập trận mai phục quân Xiêm tại Rạch Gầm Xoài Mút và cuộc tấn công vào quân thù được ấn định vào tháng 11 âm lịch. Lý do cực kỳ quan trọng trong chiến thuật mai phục này là trong vòng thời gian bốn canh (4 tiếng) của con nước thủy triều cao nhất trong năm sẽ đứng yên hoặc chảy rất chậm trên đỉnh điểm. Các chiến thuyền quân Xiêm lúc ấy sẽ không thể nào lợi dụng được sức nước của dòng thủy triều để di chuyển nhanh như ý muốn. Thuyền của chúng di chuyển rất chậm hoặc sẽ cứ nổi lênh bênh trên sông (một đại chiến thuyền dù to lớn bao nhiêu nhưng đối với sông Tiền Giang thì chỉ như một chiếc lá). Như thế những viên đạn đại bác bằng kim loại bắn từ các súng thần công cổ của năm 1785 đặt trên bờ hay trên thuyền mới có tác dụng hiệu quả cao. Nếu thuyền của địch vẫn cứ di chuyển nhanh trên dòng thủy triều thì đạn đại bác bắn theo đường cầu vồng sẽ khó trúng mục tiêu. Đồng thời nếu thuyền địch vẫn lợi dụng được sức nước thủy triều đẩy nhanh thì đội quân người nhái cũng khó bám sát theo mà đục lũng mạn đáy thuyền địch hiệu quả được.

Allrights reserved by Rosea

HD310306012

<http://hoanghai.net.ms>

^_^ Đặng Hoàng Hải ^_^

hoanghai.dang@gmail.com — hoanghai851c@yahoo.com

Tóm lại, khoảng thời gian quyết định 4 tiếng đồng hồ của dòng thủy triều lên đến đỉnh điểm ĐÚNG (ngưng chảy) mà thiên tài quân sự Nguyễn Huệ đã tính toán trước được một cách chính xác khoa học khi Ngài và đoàn tướng sĩ Tây Sơn đi khảo sát thực tế địa hình địa vật và tìm được một khúc sông chiều dài 6 cây số, chiều ngang 1 cây số giữa hai con Rạch Gầm (sông Sầm Giang) và Rạch Xoài Mút (sông Hiệp Đức) để bố trí thế trận mai phục là yếu tố vô cùng quan trọng góp phần chiến thắng thủy binh Xiêm La. Còn súng đại bác (súng thần công) của quân Tây Sơn là loại súng được sản xuất vào đầu thế kỷ 16 khi bắn phải chạm mỗi lửa vào ngòi viên đạn (như ta châm lửa vào cái ngòi pháo) từ ngoài họng súng vào, ngòi bắt lửa cháy tạo sức mạnh từ thuốc súng mới tổng viên đạn tròn đúc bằng kim loại gang và chì ra khỏi nòng và nòng súng chỉ có tác dụng giúp cho viên đạn bay ra khỏi nòng để đi theo một đường thẳng. Tầm đi xa của viên đạn tối đa cũng chỉ trong khoảng 200 mét, nếu trúng được mục tiêu thì viên đạn chỉ vỡ ra độ chục mảng gây thiệt hại cho thuyền giặc rất hạn chế.

Loại đạn đại bác của chiến hạm hải quân Mỹ bây giờ có nhiều loại kích cỡ khác nhau, bắn vào các mục tiêu khác nhau. Đặc biệt có loại đạn chiều dài 3 mét, đường kính viên đạn đến 4 tấc (400 ly) chẳng khác nào như một quả bom một tấn bay đến mục tiêu lại do radar vệ tinh hướng dẫn định vị chính xác. Sức tàn phá khủng khiếp của nó ngoài sức tưởng tượng. Chiến thuyền của quân Xiêm chỉ cần lãnh 1/20 sức công phá của nó cũng đủ biến thành đồng gổ vụn.

Còn đạn đại bác của Tây Sơn mỗi khi bắn xong một viên phải dùng giẻ quấn vào đầu gây thông nòng súng cho sạch bụi khói mới tra một viên khác vào bắn tiếp. Tác dụng tàn phá của nó nếu trúng mục tiêu chỉ hiệu quả chừng 30%. Phần lớn công dụng của nó là tiếng nổ vang lên (thời ấy) chỉ có tác dụng thị uy hù dọa đòn cân não làm quân giặc hoảng sợ rối loạn mất tinh thần cảnh giác để cho đội quân người nhái lặn sâu bám sát theo mạn đáy thuyền giặc đục lủng thuyền của chúng. Hiệu quả thứ hai có tầm sát hại khủng khiếp đối với quân Xiêm chính là 3 loại tên. Tên tầm lửa bắn cháy thuyền, tên tầm độc bắn tầm gần lúc cận chiến và tên gắn thêm đầu sắt nhọn bắn tầm xa sát hại chúng.

Điều quan trọng mà hậu sinh chúng ta nên hãnh diện tự hào về chiến thắng ấy là thực lực quân số Tây Sơn chỉ có trên 10,000 chiến sĩ, lại phải chia ra làm hai đạo quân cho hai mặt trận. Trận Rạch Gầm Xoài Mút và trận Rạch Dừa, trong khi quân số của giặc cả thủy lẫn bộ là 50,000 cộng thêm một phần quân của Nguyễn Ánh nữa. Mặc dù ít quân số hơn nhưng chiến sĩ Tây Sơn được huấn luyện võ nghệ tác chiến tinh thông cộng thêm tinh thần yêu nước dũng mãnh kiên cường quyết tử quyết sinh lại thông thạo địa hình địa vật địa thế chiến đấu hơn quân giặc. Khi chúng đã lọt vào trận địa do mình bố trí mai phục thì dồn hết sức mạnh tổng lực tác chiến bằng cú đánh “đập đầu rắn (tiền quân giặc), đâm khúc giữa (trung quân giặc) và chặt đứt khúc đuôi (hậu quân giặc).

Anaheim ngày 23 tháng 1 năm 2005

em thì tự hào với tất cả những trận đánh đó nên em nghĩ trận nào cũng là đỉnh cao, ko thể nói được trận nào hay hơn trận nào, vì mỗi trận đánh bao giờ cũng có ý nghĩa riêng về cả quy mô và tầm quan trọng, bản thân em thì em thích trận Ngọc Hồi Đống Đa vì ở đó có mấy chục vạn thẳng Khựa TQ chó chết. hehe

Theo tôi, trận Bình Lệ Nguyên không nên đưa vào hàng "top", tuy rằng đó cũng là trận đánh hay, và ta đã thành công trong việc lui quân, bảo toàn lực lượng. Việc lui quân không phải tư tưởng chủ động ban đầu, mà chỉ là mưu kế "thông minh đột xuất" của Lê Tần (Lê Phụ Trần) ở bước đường cùng, trong khi bản thân vua Trần vẫn còn hung hăng, muốn đánh nữa. (mà đánh là chắc chết)

Allrights reserved by Rosea

HD310306012

<http://hoanghai.net.ms>

^=^ **Đặng Hoàng Hải** ^=^

hoanghai.dang@gmail.com — hoanghai851c@yahoo.com

Xét cho cùng ở trận đó, quân Nguyên mạnh hơn và ở thế thắng. Ta yếu hơn, phải rút lui bất buộc, tương đối thụ động, được cái là có trật tự.

Riêng về giai đoạn chống Pháp thời Nguyễn, em thấy có thể bổ sung thêm vài trận này :

- Trần Cầu Giấy lần thứ nhất 1873.
- Trần Cầu Giấy lần thứ hai 1882.
- Trận Sơn Tây 1883.

Quên mất, đọc bài của bác Bundeswehr cũng hơi lạ. Vì theo em được biết, sử sách không ghi nhận trận chiến lớn nào trên bộ giữa quân Tây Sơn với Xiêm, mà chỉ phỏng đoán rằng cánh quân bộ bị quân Tây Sơn chặn đánh ở vùng núi biên giới, không tiến được vào lãnh thổ VN.

Bài viết về trận Rạch Gầm Xòai Mút sặc mùi của đám sử gia bàn giấy, không chút kiến thức kỹ thuật chiến tranh và quen viết láo kiếm chác. Loại này tôi đã quá quen và quá chán rồi. Thực tế chắc chắn là đơn giản hơn (và cũng phức tạp hơn) bài viết trên nhiều.

Em vote cho Ngọc Hồi Đống Đa.

Vua Quang Trung khẩn cấp ra Bắc (vừa đi vừa nấu ăn), đến Thanh Hoá, Ngài truyền hịch, mộ quân được vài nghìn người (ba người lấy một, phút chốc được vài nghìn người), Ngài tự lĩnh đội này làm trung quân. Lúc đó, quân Thanh có 20 vạn quân chính quy và 9 vạn dân binh. Nhưng chính binh Trung Quân của Ngài chỉ là kỳ binh.

Ngài tiến thẳng đường Bắc Nam hướng Ngọc Hồi, đến đâu thắng đấy (tuy là nghi binh, nhưng quá khiếp, với vài ngàn tân binh, bao vây và đánh vỡ hàng vạn địch phòng thủ). Đội quân mạnh nhất với lực lượng voi trận mạnh nhất lại do Đô Đốc Long chỉ huy, vòng hướng tây, vào Đại Áng, Khương Đình, Đống Đa là đòn hiểm làm vỡ quân Thanh, bức tử và bức chạy hai tư lệnh. May cho quân Thanh, Đô Đốc Tuyết đi chậm, nếu đến được Bắc Giang, Bắc Ninh trước thì quân Thanh không còn một mống.

Về quyết định sáng suốt nhất, có lẽ bỏ xung trận đánh Buôn Mê Thuật, khởi đầu mùa xuân chiến thắng 1975.

Người VN có những trận đánh hết sức vĩ đại với quân Mông Cổ như Hàm Tử Quan, Chương Dương, Tây Kết, Vạn Kiếp, Đông Bộ Đầu. Những trận này coi bộ còn lớn hơn những trận Liegnitz, Mohi mà Mông Cổ đã từng đánh ở Âu Châu nhưng chỉ tiếc người VN không có khái niệm về lịch sử quân sự như người Âu Châu hay tui tàu nên khi viết về các trận đánh lớn này sử gia chỉ tóm tắt ngắn gọn nghèo nàn trong vòng một hai hàng, bản đồ trận đánh cũng không có. Nếu đồ thừa là tài liệu bị giặc tàu đốt thì tại sao những trận đánh sau thế kỷ thứ 15 giữa quân Mạc, Trịnh, Nguyễn, hoặc là Chiêm Thành cũng tóm tắt vồn vện trong vòng một hai hàng là cùng

Ngay cả những trận đánh chống TQ 79-85 và chống quân CPC hiện nay cũng không phổ biến, thật đáng tiếc, vì nhiều nguyên nhân, nhà ta lại không phổ biến lịch sử quân sự vinh quang, con cháu chỉ được đọc những hồ hào tụng niệm tôn vinh, thay vì chi tiết hào hùng. Vì nguyên nhân gì thì điều đó cũng là bất công. Như "binh thư yếu lược", có hai quyển, Nội và Ngoại. Quyển ngoại là những gì phổ biến, nay còn lại và được viết thêm. Còn quyển nội, do giữ bí mật quá mà nay thất truyền.

Đến cả TTVNOL cũng sắp thất truyền rồi, chán quá đi thôi.

Nếu đi đến 1975 thì có lẽ ta đã đi quá xa! Nếu chỉ quan tâm đến chuyện "Khựa" chết thì ta đã quá cảm tính! Trung trường hợp này, ta nên quan tâm đến ý nghĩa và chiến thuật thì phù hợp với nội dung của Box.

Tạm điểm qua nhé!

Trận thủy chiến Đông Kênh với tương quan lực lượng quân Tống là 4-6 vạn, quân Đại Việt là 1 vạn. Trận này ta phục kích, đánh thiệt hại nặng quân Tống, làm quá sản đường vận lương và kế hoạch dùng thuyền để chuyển quân qua sông Như Nguyệt. Chính trận này đã buộc Quách Kỳ

Allrights reserved by Rosea

HD310306012

<http://hoanghai.net.ms>